

اثر برخی از بازدارنده‌های رشد بر روی صفات مورفولوژیک نشاء‌های پیاز رقم قرمز آذرشهر

محمد جواد آروین^۱، شهرام خسروی^۲ و حیدر سالاری^۳

۱- استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید باهنر کرمان

۲- دانش آموخته رشته زراعت

۳- دانشجوی کارشناسی رشته زراعت - دانشگاه شهید باهنر کرمان

در یک آزمایش، بازدارنده‌های رشد سایکوسیل (CCC)، اتفون و پاکلوبوترازول در غلظتهاي ۲۰۰ و ۳۰۰ پی بی ام بر روی نهالهای پیاز یک ماهه در مزرعه محلول پاشی گردیدند و پس از ۲ ماه اعمال تیمارها، پارامترهای مختلف رشد از قبیل تعداد برگ، تعداد ریشه، طول گیاه، طول ریشه، طول پیازچه، قطر پیازچه و وزن تر و خشک اندام هوایی، ریشه و پیازچه اندازه گیری گردید. نتایج آزمایش به طور کلی حکایت از اختلاف معنی دار بازدارنده‌ها بر روی بسیاری از صفات اندازه گیری شده در مقایسه با شاهد دارد. برای صفاتی نظری تعداد برگ و وزن خشک ریشه دو غلظت پاکلوبوترازول و ۲۰۰ CCC، برای طول اندام هوایی، پاکلوبوترازول ۳۰۰، برای قطر و وزن تر پیازچه، پاکلوبوترازول ۲۰۰ نسبت به شاهد برتری معنی داری نشان دادند. برای طول ریشه و وزن خشک اندام هوایی کلیه تیمارها نسبت به شاهد برتری معنی داری نشان دادند. از میان صفات اندازه گیری شده تنها صفاتی که تحت تاثیر بازدارنده‌ها قرار نگرفت، تعداد ریشه بود. به طور کلی اثر بازدارنده پاکلوبوترازول شدیدتر از دو ماده دیگر بود و به طور متوسط در مقایسه با شاهد باعث افزایش تعداد برگ (۲۱ درصد)، طول اندام هوایی (۴۴ درصد)، طول ریشه (۳۳ درصد)، طول پیازچه (۲۵ درصد)، وزن خشک اندام هوایی (۵۶ درصد)، وزن خشک ریشه (۷۵ درصد)، و وزن تر پیازچه (۲۰۰ درصد) گردید. این آزمایش تا برداشت محصول پیاز ادامه خواهد داشت.